

[Amtoft.]

forslaget stillede hr. Vivike på SF's vegne forskellige ændringsforslag, der imidlertid alle blev forkastet. En del af disse ændringsforslag er nu indeholdt i hr. Vivikes forslag til lov om ændring af vandløbsloven. Jeg skal ikke her komme ind på disse forslag, men nøjes med at henvise til mine bemærkninger i 1969, hvor jeg på det radikale venstres vegne måtte afvise ændringsforslagene, fordi de forhold, der nævnes, i forvejen er forbudt, hvis de forårsager forurening af vandløbet.

Af andre punkter i forslaget vil jeg nævne det, hvor hr. Vivike foreslår, at udgifterne til rensningsanlæg m. v. afholdes af staten. Det er for mig temmelig mærkeligt, at man her vil foreslå, at der gives en meget stor præmie til de kommuner, der hidtil ikke har villet bygge rensningsanlæg, mens de, der har overholdt loven, bliver sorteper. Jeg forstår faktisk ikke, at hr. Vivike vil fremsætte et sådant forslag.

I lovforslaget er der endvidere en bestemmelse om, hvordan dambrugere skal rense afløbsvandet. Jeg har sympati for hr. Vivikes tanker, men mener, at en sådan bestemmelse er overflødig. Jeg vil her henvise til betænkningen fra 1969, hvor hele udvalget — altså også hr. Vivike — var enig om, at det ikke var nødvendigt med særbestemmelser, fordi landvæsensretterne kan og skal fastsætte sådanne krav, at forurening neden for dambrug undgås. I de tilfælde, hvor dambrugerne ikke overholder disse bestemmelser, er det en lovovertrædelse, som det ville være urimeligt at lovgive om endnu en gang. En anden sag er, at vi i vandløbsudvalget i samlingen 1968-69 fik et levende indtryk af, at sådanne lovovertrædelser finder sted i et alt for stort omfang til stor gene for vandløbet neden for dambrugene. Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren, om han kan oplyse noget om, hvorvidt man i ministeriet har mulighed for en bedre kontrol, så lovovertrædelsernes antal bliver færre.

Hr. Vivike stiller endelig forslag om, at afskåret grøde skal fjernes fra vandløbet for derved at hindre, at vandet bliver iltfattigt med deraf følgende dårlige livsbetingelser for fisk. Spørgsmålet blev også rejst i forbindelse med behandlingen af den nugældende vandløbslov, men udvalgets flertal måtte gå imod, fordi det i praksis

ville være umuligt at fjerne al grøde. Jeg har imidlertid sympati for tanken bag forslaget. Landbrugsministeren stillede den gang i udsigt, at han ville have specielt dette forhold i erindring, når der skulle udarbejdes supplerende administrative forskrifter, og jeg vil i den forbindelse gerne spørge ministeren, om han siden da har indhøstet erfaringer.

Vi ved, at regeringen har nedsat udvalg, der skal gennemgå hele forureningslovgivningen. Jeg forstår udmærket, at arbejdsstoffet er overvældende, men jeg ville alligevel gerne spørge ministeren, hvornår man kan forvente resultater af udvalgsarbejdet, specielt hvad angår denne del af forureningslovgivningen.

Som det vil fremgå af mit indlæg, må jeg på det radikale venstres vegne være skeptisk over for hovedparten af hr. Vivikes forslag, men vi er naturligvis villige til at se nærmere på forslagene i et udvalg, hvis et sådant bliver nedsat.

Hanne Reintoft: En dårlig lov — og jeg synes, det var en dårlig lov, vi fik vedtaget sidst — bliver i sin helhed ikke bedre, fordi man foretager nogle småændringer, hvis ikke selve målsætningen ændres. I de hidtidige debatter om vandløbsloven synes jeg hverken vi har set vilje eller evne til at gøre en virkelig effektiv indsats for at beskytte vores grundvand og vore vandløb mod sundhedsfarlig forurening. Det er hver gang, ligesom vi ikke kommer tilstrækkelig dybt i de virkelige problemer. Vi taler om alle mulige overfladeløsninger, og det skyldes måske, at vi ikke er tilstrækkelig informeret om den virkelige fare, og at regeringen ikke har tilstrækkelig gode rådgivere.

SF kommer nu her og foreslår, at udgifterne til rensningsanlæg afholdes af statskassen efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler. Begrundelsen er bl. a., at kommunerne og industrien fattes penge — det klager industrien ganske rigtigt, også altid over — og at det vil tage menneskealdre, inden vi kommer i gang med effektiv rensning af spildevandet. En sådan argumentation kan jeg ikke uden videre godtage.

For det første bliver det ikke billigere, at staten påtager sig opgaven, forudsat at antallet af anlæggene er det samme. Det vil sige, at hvis det pålægges fabrikkerne at